

NITTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 13 AUGUSTI

Läsning

Hes 1:2-5, 24-28c

På femte dagen i månaden, när femte året gick, efter att kung Jojakin hade blivit bortförd i fångenskap, kom Herrens ord till prästen Heseziel, Busis son, i kaldéernas land vid strömmen Kebar, och Herrens hand kom där över honom.

Jag fick se en stormvind komma norrifrån, ett stort moln med flammande eld, och ett sken omgav det. Och mitt i det, mitt i elden, syntes något som var som glänsande malm. Och mitt i det syntes något som liknade fyra väsenden, och dessa såg ut på följande sätt: de liknade människor. Och när de gick, lät dånet av deras vingar i mina öron som dånet av stora vatten, som den Allsmäktiges röst. Ja, det var ett väldigt då, likt dånet från en härskara. Men när de stod stilla, höll de sina vingar nedsänkta. Och ovanför fästet, som vilade på deras huvuden, dånade det. När de då stod stilla, höll de sina vingar nedsänkta.

Ovanpå fästet, som vilade på deras huvuden, syntes något som såg ut att vara av safirsten, och som liknade en tron, och ovanpå det som liknade en tron satt en som till utseendet liknade en människa. Och jag såg något som var som glänsande malm och omgivet runt omkring av något som såg ut som en eld, ända från det som såg ut att vara hans höfter och sedan allt uppåt. Men nedåt från det som såg ut att vara hans höfter såg jag något som såg ut som eld, och ett sken omgav honom. Som bågen som syns i skyn, när det regnar, så såg skenet ut där runt omkring. Så såg det ut, som tycktes mig vara Herrens härlighet. Och när jag såg det, föll jag ned på mitt ansikte.

Responsoriepsalm

Ps 148:1-2, 11-14

R. Himlarna och jorden är fulla av din härlighet
eller: Halleluja.

Lova Herren i himlen,
 lova honom i höjden.
Lova honom, alla hans änglar,
 lova honom, hela hans härskara. R.

Ni jordens alla kungar och folk,
 ni furstar och alla domare på jorden,
ni pojkar, ni flickor,
 ni gamla och ni unga. R.

De skall lova Herrens namn,
 ty endast hans namn är upphöjt,
 hans majestät når ut över jorden och himlen. R.

Han låter sitt folks horn höjas upp,
alla hans trogna skall lovsjunga honom,
Israel, det folk som står honom nära. R.

Halleluja

Jfr 2 Thess 2:14

V. Gud har kallat oss genom evangeliet,
för att vi skall vinna Jesu Kristi härlighet.

Evangelium

Matt 17:22–27

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Människosonen skall överlämnas i människors händer, och de kommer att döda honom, och på tredje dagen skall han uppstå.« Då blev de mycket bedrövade.

När de hade återvänt till Kafarnaum, kom de som tog upp tempelskatten fram till Petrus och frågade: »Betalar inte er mästare någon tempelskatt?« – »Jo«, svarade han. När Petrus var hemma igen, frågade Jesus innan han hunnit säga något: »Vad tror du, Simon, av vilka kräver de jordiska kungarna tull och skatt, av sina söner eller av andra?« Då Petrus svarade: »Av andra«, sade Jesus: »Sönerna går alltså fria. Men för att ingen skall stöta sig på oss, så gå ner till sjön och kasta ut en krok och dra upp första fisk som nappar. Öppna gapet på den, så hittar du ett silvermynt. Ta det och lämna det för dig och mig.«

TISDAG DEN 14 AUGUSTI

Läsning

Hes 2:8 – 3:4

Gud sade till mig: »Du, människobarn, hör nu vad jag talar till dig. Var inte motsträvig som detta motsträviga släkte. Öppna din mun och ät vad jag ger dig.« Och jag fick se en hand räckas ut mot mig, och i den såg jag en bokrulle. Och denna breddes ut framför mig, och den var fullskriven innan och utan, och där var uppskrivna klagosånger, suckan och verop. Och han sade: »Du människobarn, ät vad du här finner, ät upp denna rulle, och gå sedan och tala till Israels hus.«

Då öppnade jag min mun, och han gav mig rullen att äta. Och han sade till mig: »Du människobarn, du måste mätta din buk och fylla dina inälvor med den rulle som jag nu ger dig.« Och jag åt, och den var i min mun söt som honung. Och han sade till mig: »Du människobarn, gå bort till Israels hus och tala till dem med mina ord.«

Responsoriepsalm

Ps 119:14, 24, 72, 103, 111, 131 (R. 103a)

R. Dina löften, o Herre, är ljuva för min tunga.

Jag fröjdar mig över dina vittnesbörds väg

såsom över alla skatter. R.

Ja, dina vittnesbörd är min lust,
de ger mig råd. R.

Din lag är mig bättre
än tusentals stycken guld och silver. R.

Dina löften är ljuva för min tunga,
de är ljuvare än honung för min mun. R.

Dina vittnesbörd är min eviga arvedel,
de är mitt hjärtas fröjd. R.

Jag spärrar upp min mun och flämtar,
ty jag längtar ivrigt efter dina bud. R.

Halleluja

Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig säger Herren,
som har ett milt och ödmjukt hjärta.

Evangelium

Matt 18:1-5, 10, 12-14

Vid den tiden kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Vem är störst i himmelriket?» Han kallade till sig ett barn och ställde det framför dem och sade: »Sannerligen, om ni inte omvänder er och blir som barnen, kommer ni aldrig in i himmelriket. De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket. Och den som i mitt namn tar emot ett sådant barn tar emot mig. Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske faders ansikte.

Vad tror ni: om en man har hundra får och ett av dem kommer bort, lämnar han då inte de nittionio kvar i bergen och ger sig ut och letar efter det som är borta? Och om han lyckas hitta det, sannerligen, då gläder han sig mer över det än över de nittionio som inte har kommit bort. Så är det också er himmelske faders vilja att ingen av dessa små skall gå förlorad.«

Om aftonen den 14 augusti

JUNGFRU MARIAS UPPTAGNING I HIMMELEN

Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen

1 Krön 15:3–4, 15–16; 16:1–2

David samlade hela Israel till Jerusalem för att hämta Herrens ark upp till den plats som han hade berett åt den. Och David samlade ihop Arons barn och leviterna. Och så som Mose hade befallt i enlighet med Herrens ord, bar nu Levis barn Guds ark med stänger, som vilade på deras axlar. Och David sade till de främsta bland leviterna, att de skulle förordna sina bröder sångarna till tjänstgöring med musikinstrument, psaltare, harpor och cymbaler, som de skulle låta ljuda, medan de sjöng glädjesången. Sedan de hade fört Guds ark dit in, ställde de den i tältet som David hade slagit upp åt den och bar sedan fram brännoffer och tackoffer inför Guds ansikte. När David hade offrat brännoffret och tackoffret, välsignade han folket i Herrens namn.

Responsoriepsalm

Ps 132:6–7, 9–10, 13–14 (R. 8)

R. Stå upp, Herre, och kom till din vilostad,
du och din makts ark.

Vi hörde därom i Efrata,
vi fick veta det i skogsbygden.
Låt oss gå in i hans boning,
tillbe vid hans fotapall. R.

Dina präster må vara klädda i rättfärdighet,
och dina fromma må jubla.
För din tjänare Davids skull
må du inte visa tillbaka din smorde. R.

Ty Herren har utvalt Sion,
där vill han ha sin boning.
»Detta är min viloplats till evig tid,
här skall jag bo, ty till detta ställe har jag lust.« R.

Andra läsningen

1 Kor 15:54–57

När det förgängliga kläs i oförgänglighet och det dödliga i odödlighet, då blir det så som skriftordet säger: *Döden är uppslukad och segern är vunnen. Död, var är din seger? Död, var är din udd?* Dödens udd är synden, och synden har sin kraft i lagen. Gud vare tack som ger oss segern genom vår herre Jesus Kristus.

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Vid den tiden hördes en kvinna i mängden ropa: »Saligt det moderliv som har burit dig, och saliga de bröst som du har diat.« Men Jesus svarade: »Säg hellre: Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det.«

ONSDAG DEN 15 AUGUSTI**JUNGFRU MARIAS UPPTAGNING I HIMMELEN**

Högtid

Första läsningen

Upp 11:19a; 12:1–6a, 10ab

Guds tempel i himlen öppnades. Och ett stort tecken syntes på himlen, en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krans av tolv stjärnor på sitt huvud. Hon är havande och hon ropar i barnsnöd och födslovånda.

Och ett annat tecken syntes på himlen, och se, en stor eldröd drake, med sju huvuden och tio horn och med sju kronor på sina huvuden. Hans stjärt svepte med sig en tredjedel av stjärnorna på himlen och slungade dem ner på jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda, för att sluka hennes barn när hon födde det. Och hon födde sitt barn, en son som skall valla alla folk med en stav av järn. Hennes barn rycktes upp till Gud och hans tron, och kvinnan flydde ut i öknen, där Gud har berett henne en tillflykt. Och jag hörde en stark röst i himlen säga: »Nu finns frälsningen och kraften och riket hos vår Gud och makten hos hans smorde.«

Responsoriepsalm

Ps 45:10–12, 16 (R. jfr 10b)

R. Drottningen står vid din högra sida, i gyllene skrud.

Konungadöttrar har du som tärnor i ditt hov,
en drottning står vid din högra sida i guld från Ofir.

Hör, dotter, och ge akt, och böj hit ditt öra:

Glöm nu ditt folk och din faders hus,
och må konungen få ha sin lust i din skönhet,
ty han är din herre, och för honom skall du falla ned.

Under glädje och fröjd förs de fram,
de tågar in i konungens palats. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 636

Andra läsningen

1 Kor 15:20–27a

Kristus har uppstått från de döda, som den förste av de avlidna. Ty eftersom döden kom genom en människa kommer också uppståndelsen från de döda genom en

människa. Liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus. Men i tur och ordning: först Kristus och därefter, vid hans ankomst, de som tillhör honom. Sedan kommer slutet, när han överlämnar riket åt Gud, fadern. Då har han förintat varje välde och varje makt och kraft, ty han måste härska tills han har lagt alla fiender under sina fötter. Den siste fienden som förintas är döden, ty allt har han lagt under sina fötter.

Halleluja

V. Änglaskaran gläder sig och jublar,
ty Maria är upptagen i himmelen.

Evangelium

Luk 1:39–56

Vid den tiden gav sig Maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande. Hon ropade med hög röst: »Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Hur kan det hända mig, att min herres mor kommer till mig? När mina öron hörde din hälsning, sparkade barnet till i mig av fröjd. Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse.« Då sade Maria:

»Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare:
han har vänt sin blick
till sin ringa tjänarinna.
Från denna stund skall alla släkten prisa mig salig:
stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt,
och hans förbarmande med dem
som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Han gör mäktiga verk med sin arm,
han skingrar dem som har övermodiga planer.
Han störtar härskare från deras troner,
och han upphöjer de ringa.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika skickar han tomhänta bort.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, till evig tid.«

Maria stannade hos henne omkring tre månader och återvände sedan hem.

TORSDAG DEN 16 AUGUSTI

Läsning

Hes 12:1-12

Herrens ord kom till mig. Han sade: »Du människobarn, du bor mitt i det motsträviga släktet, bland människor som har ögon att se med, men dock inte ser, och öron att höra med, men dock inte hör, eftersom de är ett så motsträvigt släkte. Så red nu till åt dig, du människobarn, vad man behöver, när man skall gå i landsflykt. Och vandra i deras åsyn iväg på ljusa dagen, ja, vandra i deras åsyn iväg från det ställe där du nu bor bort till en annan ort — om de till äventyrs ville ge akt på det, då de nu är ett så motsträvigt släkte. För ut ditt bohag, på ljusa dagen och i deras åsyn, som om du skulle gå i landsflykt, och vandra så i deras åsyn själv iväg på aftonen, som landsflyktiga brukar. Gör dig i deras åsyn en öppning i väggen, och för bohaget ut genom den. Lyft det sedan i deras åsyn upp på axeln och för bort det, när det har blivit alldeles mörkt, och täck över ditt ansikte, så att du inte ser landet. Ty jag gör dig till ett tecken för Israels hus.« Jag gjorde som han befallde mig.

På ljusa dagen förde jag ut mitt bohag, som om jag skulle gå i landsflykt. Sedan, om aftonen, gjorde jag mig med handen en öppning i väggen, och när det hade blivit alldeles mörkt, förde jag det ut genom den och bar det så på axeln, i deras åsyn.

Herrens ord kom till mig den följande morgonen. Han sade: Du människobarn, säkert har Israels hus, det motsträviga släktet, frågat dig: »Vad är det du gör?« Så svara dem nu: Så säger Herren, Herren: Denna utsaga gäller fursten i Jerusalem och alla dem av Israels hus, som är därinne. Säg: Jag är ett tecken för er. Så som jag har gjort, så skall det gå dem: de skall vandra bort i landsflykt och fångenskap. Och fursten som de har ibland sig skall lyfta upp sin börda på axeln, när det har blivit alldeles mörkt, och skall så dra ut. Man skall göra en öppning i väggen, så att han genom den kan bära ut sin börda, och han skall täcka över sitt ansikte, så att han inte ser landet med sitt öga.

Responsoriepsalm

Ps 78:56-59, 61-62 (R. jfr 7c)

R. Glöm inte Herrens verk.

I sitt trots satte de Gud den Högste på prov,
de höll inte hans vittnesbörd.
De vek trolöst tillbaka som sina fäder,
de vände om, lika en båge som sviker. R.

De förtörnade honom med sina offerhöjder
och retade honom med sina gudabilder.
Gud såg dem och blev förgrymmad
och stötte ifrån sig Israel med harm. R.

Han gav sin makt i fångenskap

och sin ära i fienders hand.
Han prispågav sitt folk åt svärdet,
och förgrymmades på sin arvedel. R.

Halleluja

Ps 119:135

V. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
och lär mig dina stadgar.

Evangelium

Matt 18:21 – 19:1

Vid den tiden kom Petrus fram till Jesus och sade: »Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?» Jesus svarade: »Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.

Därför är det med himmelriket som när en kung ville ha redovisning av sina tjänare. När han började granskningen, förde man in en som var skyldig honom tio tusen talenter. Eftersom han inte kunde betala, befallde hans herre att han skulle säljas tillsammans med sin hustru och sina barn och allt han ägde, så att skulden kunde betalas. Tjänaren kastade sig ner och bönföll honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala alltsammans.' Då kände hans herre medlidande med honom och lät honom gå och efterskänkte hans skuld. Men när tjänaren gick därifrån, mötte han en annan tjänare som var skyldig honom hundra denarer. Han grep honom om strupen och sade: 'Betala tillbaka vad du är skyldig!' Den andre kastade sig ner och bad honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala.' Men han ville inte utan gick därifrån och lät sätta honom i fängelse tills skulden var betald. När de andra tjänarna såg vad som hände, tog de mycket illa vid sig och talade om alltsammans för sin herre. Då kallade denne till sig tjänaren och sade: 'Din usling, jag efterskänkte hela din skuld när du bad mig om det. Borde du inte ha varit lika barmhärtig mot din kamrat som jag mot dig?' Och i sin vrede lät hans herre bödelsdrängarna ta hand om honom tills hela skulden var betald. Så skall min himmelske fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder.«

När Jesus hade avslutat detta tal, bröt han upp från Galileen och kom in i Judeen på andra sidan Jordan.

FREDAG DEN 17 AUGUSTI

Läsning

Hes 16:1–15, 60, 63

Herrens ord kom till mig. Han sade: Du människobarn, förebrå Jerusalem för dess styggelser och säg: Så säger Herren, Herren till Jerusalem: Från Kanaans land härstammar du, och där är du född. Din fader var en amoré och din moder en hetitisk kvinna. Och vid din födelse gick det så till. När du föddes, skar ingen av din navelsträng, och du blev inte rentvättad med vatten, ej heller ingniden med salt och lindad. Ingen såg på dig med så mycket medlidande, att han ville göra något sådant

med dig eller visa dig något förbarmande, utan man kastade ut dig på öppna fältet den dag du föddes. Så ringa aktade man ditt liv.

Då gick jag förbi där du låg och fick se dig sprattla i ditt blod, och jag sade till dig: »Du skall få bli vid liv, du som ligger där i ditt blod.« Ja, jag sade till dig: »Du skall få bli vid liv, du som ligger där i ditt blod. Ja, jag skall föröka dig till många tusen, som växterna är på marken.« Och du sköt upp och blev stor och mycket vacker. Dina bröst hade höjt sig, och ditt hår hade växt, men du var ännu naken och blottad.

Då gick jag åter förbi där du var och fick se att din tid var inne, din älskogstid, och jag bredde min mantel över dig och täckte över din blygd. Och så gav jag dig min ed och ingick förbund med dig, säger Herren, Herren, och du blev min.

Jag tvättade dig med vatten och sköljde blodet av dig, och smorde dig med olja, och klädde på dig brokigt vävda kläder och satte på dig skor av tahasskinn och en huvudbindel av fint linne och en slöja av silke. Och jag pryddes dig med smycken: jag satte armband på dina armar och en kedja om din hals, jag satte en ring i din näsa och örhängen i dina öron och en härlig krona på ditt huvud. Så blev du prydd med guld och silver, och dina kläder var av fint linne, av siden och av tyg i brokig vävnad. Fint mjöl, honung och olja fick du att äta. Du blev omåttligt skön, och så blev du omsider en drottning. Och ryktet om dig gick ut bland folken för din skönhets skull, ty den var fullkomlig genom de härliga prydnader som jag hade satt på dig, säger Herren, Herren. Men du förlitade dig på din skönhet och bedrev otukt, sedan du nu hade fått sådant rykte. Du slösade din otukt på var och en som gick där fram: det skulle ju vara något för honom.

Men jag vill nu tänka på det förbund som jag slöt med dig i din ungdoms dagar, och upprätta med dig ett evigt förbund och så skall du tänka på det och blygas, så att du av skam inte mer kan öppna din mun, då när jag förlåter dig allt vad du har gjort, säger Herren, Herren.

Eller:

Läsning

Hes 16:59–63

Så säger Herren, Herren: Jag har handlat med dig efter dina gärningar, ty du hade ju föraktat eden och brutit förbundet. Men jag vill nu tänka på det förbund som jag slöt med dig i din ungdoms dagar, och upprätta med dig ett evigt förbund. Då skall du tänka tillbaka på dina vägar och skämmas, när du får ta till dig dina systrar, de större jämte de mindre; ty jag skall ge dem åt dig till döttrar, dock inte för din trohet i förbundet. Men jag skall upprätta mitt förbund med dig, och du skall förnimma att jag är Herren; och så skall du tänka på det och blygas, så att du av skam inte mer kan öppna din mun, då när jag förlåter dig allt vad du har gjort, säger Herren, Herren.

Responsoriepsalm

Jes 12:2–3, 4bcd, 5–6 (R. 1c)

R. Din vrede har upphört och du tröstar mig.

Gud är min frälsning,
jag är trygg och fruktar inte mer.
Herren är min styrka och min lovsång,
han blev min räddning. R.

Ni skall ösa vatten med fröjd
ur frälsningens källor,
Tacka Herren, åkalla hans namn,
ropa ut hans gärningar bland folken,
förkunna att hans namn är högt. R.

Lovsjung Herren för hans härliga gärningar,
låt dem bli kända över hela jorden.
Jubla av glädje, ni som bor i Sion,
Israels Helige visar sin makt bland er. R.

Halleluja

Jfr 1 Thess 2:13

V. Ta inte emot Guds ord som ett människoord
utan som vad det verkligen är: Guds ord.

Evangelium

Matt 19:3–12

Vid den tiden kom några fariseer fram till Jesus för att sätta honom på prov och frågade: »Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru av vilken anledning som helst?» Han svarade: »Har ni inte läst att Skaparen från början *gjorde dem till man och kvinna?*» Och han fortsatte: »*Därför skall en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru, och de två skall bli ett. De är inte längre två utan ett. Vad Gud har fogat samman får människan alltså inte skilja åt.*» De frågade: »Varför har i så fall Mose bestämt att mannen skall skriva ett skilsmässobrev för att skilja sig?» Han svarade: »Därför att ni är så förstockade tillät Mose er att skiljas från era hustrur, men från början var det inte så. Jag säger er att den som skiljer sig från sin hustru av annat skäl än otukt och gifter om sig, han är en äktenskapsbrytare.«

Lärjungarna sade: »Om mannens ställning till hustrun är sådan, är det bäst att inte gifta sig.» Han svarade: »Alla kan inte tillägna sig detta, utan bara de som har fått den gåvan. Det finns sådana som är utan kön från födseln och sådana som av människor har berövats sitt kön och sådana som själva har gjort sig könlösa för himmelrikets skull. Den som kan må tillägna sig detta.«

LÖRDAG DEN 18 AUGUSTI

Läsning

Hes 18:1–10, 13b, 30–32

Herrens ord kom till mig. Han sade: Vilken orsak har ni till att använda detta ordspråk i Israels land: »Fäderna äter sura druvor, och barnens tänder blir ömma av det«?

Så sant jag lever, säger Herren, Herren, ni skall ingen orsak mer ha att använda detta ordspråk i Israel. Se, alla själar är mina, faderns själ såväl som sonens är min. Den som syndar, han skall dö.

Om nu en man är rättfärdig och övar rätt och rättfärdighet, om han inte håller offermåltid på bergen, ej heller lyfter upp sina ögon till Israels hus' eländiga avgudar, om han inte kränker sin nästas hustru, ej heller kommer vid en kvinna under hennes orenhets tid, om han inte förtrycker någon, utan ger tillbaka den pant han har fått för skuld, om han inte tar rov, utan ger sitt bröd åt den hungrige och klär den nakne. om han inte ockrar eller tar ränta, om han håller sin hand tillbaka från vad orätt är och fäller rätta domar människor emellan — ja, om han så vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar, i det att han gör vad redligt är, då är han rättfärdig och skall förvisso få leva, säger Herren, Herren.

Men om han så föder en son som blir en våldsverkare, vilken utgjuter blod eller gör endast något av allt detta, skulle då denne få leva? Nej, han skall inte få leva, utan eftersom han bedriver sådana styggelser, skall han straffas med döden. Hans blod skall komma över honom.

Jag skall döma var och en av er efter hans vägar, ni av Israels hus, säger Herren, Herren. Vänd om, ja, vänd er bort från alla era överträdelser, för att er missgärning inte må bli er till en stötesten. Kasta bort ifrån er alla de överträdelser som ni har begått, och skaffa er ett nytt hjärta och en ny ande. Ty inte vill ni väl dö, ni av Israels hus? Jag har ju ingen lust till någons död, säger Herren, Herren. Omvänd er därför, så får ni leva.

Responsoriepsalm

Ps 51:12–17 (R. 12a)

R. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Låt mig åter få fröjdas över din frälsning,
och uppehåll mig med villighetens ande.
Då skall jag lära överträdarna dina vägar,
och syndarna skall omvända sig till dig. R.

Rädda mig från blodsdåd, Gud, min frälsare,
så skall min tunga jubla över din rättfärdighet.
Herre, öppna mina läppar,
så att min mun kan förkunna ditt lov. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Matt 19:13–15

Vid den tiden kom folket till Jesus med barn, för att han skulle lägga händerna på dem och be. Lärjungarna visade bort dem, men Jesus sade: »Låt barnen vara, och hindra dem inte från att komma hit till mig! Himmelriket tillhör sådana som de.« Och han lade händerna på dem och gick sedan därifrån.

TJUGONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 19 AUGUSTI

Första läsningen

Ords 9:1–6

Visheten har byggt sig ett hus,
hon har huggit ut sina sju pelare.
Hon har ställt till med slakt,
blandat vinet och dukat bordet.
Hon har sänt ut sina tjänsteflickor
att ropa från höjderna i staden:
»Du som är okunnig – kom!«
Till de oförståndiga säger hon:
»Kom! Ät mitt bröd
och drick vinet jag har blandat.
Överge enfalden så får ni leva,
följ förståndets väg.«

Responsoriepsalm

Ps 34:2–3, 10–15 (R. 9a)

R. Se och smaka Herrens godhet.

Jag vill alltid prisa Herren,
ständigt sjunga hans lov.
Stolt ger jag Herren äran,
de betryckta hör det och gläds. R.

Frukta Herren, ni hans heliga,
de som fruktar honom lider ingen brist.
Lejon kan lida nöd och hungra,
de som sökt sig till Herren saknar ingenting. R.

Kom, mina barn, lyssna på mig,

jag vill lära er att frukta Herren.
Är du en som älskar livet
och vill se många lyckliga år? R.

Bevara då din tunga från ont
och dina läppar från falska ord.
Sky det onda och gör det goda,
sträva efter att hålla fred. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 631

Andra läsningen

Ef 5:15–20

Se noga upp med hur ni lever, inte som ovisa människor utan som visa. Ta väl vara på den tid som är kvar, ty dagarna är onda. Var därför aldrig oförståndiga, utan sök förstå vad som är Herrens vilja. Berusa er inte med vin, där börjar lastbarheten, utan låt er uppfyllas av ande och tala till varandra med psalmer och hymner och andlig sång. Sjung och spela för Herren av hela ert hjärta, och tacka alltid vår Gud och fader för allt i vår herre Jesu Kristi namn.

Halleluja

Joh 6:56

V. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod
förblir i mig och jag i honom.

Evangelium

Joh 6:51–58

Vid den tiden sade Jesus till judarna: »Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Brödet jag skall ge är mitt kött, jag ger det för att världen skall leva.»

Judarna började då tvista med varandra om hur han kunde ge dem sitt kött att äta. Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: om ni inte äter Människosönens kött och dricker hans blod äger ni inte livet. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen. Ty mitt kött är verklig föda, och mitt blod är verklig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom. Liksom den levande Fadern har sänt mig och jag lever genom Fadern, skall också den som äter mig leva genom mig. Detta är brödet som har kommit ner från himlen, ett annat bröd än det som fäderna åt. De dog, men den som äter detta bröd skall leva i evighet.»